

- 2) W razie odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: ile uprzednich przelotów samolotu, który ma być użyty do planowego lotu, ma znaczenie w odniesieniu do nadzwyczajnej okoliczności? Czy istnieje ograniczenie czasowe w odniesieniu do uwzględnienia nadzwyczajnych okoliczności dotyczące uprzednich przelotów? Jeśli tak, jak należy je wyliczyć?
- 3) W razie gdy nadzwyczajne okoliczności występujące przy uprzednich przelotach mają również znaczenie dla późniejszego lotu, czy racjonalne środki, które powinien podjąć obsługujący przewoźnik lotniczy zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia, muszą odnosić się tylko do zapobiegania nadzwyczajnej okoliczności, czy także do uniknięcia dłuższego opóźnienia?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Brussel (Belgia) w dniu 15 lutego 2013 r. — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers przeciwko Selver Saciri i in.

(Sprawa C-79/13)

(2013/C 114/40)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidshof te Brussel.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Strona pozwana: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (reprezentowany przez Selvera Saciriego i Danijelę Dordevic), Sanela Saciri (reprezentowana przez Selvera Saciriego i Danijelę Dordevic), Denis Saciri (reprezentowany przez Selvera Saciriego i Danijelę Dordevic), Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jeżeli państwo członkowskie zdecyduje się, zgodnie z art. 13 ust. 5 dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (¹), przyznawać pomoc materialną w postaci zasiłku pieniężnego, to czy to państwo członkowskie jest wtedy jeszcze odpowiedzialne za czuwanie nad tym, aby osoba ubiegająca się o azyl, w ten

czy inny sposób, mogła skorzystać z minimalnych norm ochrony ustanowionych przez dyrektywę w art. 13 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 1, 3, 5 i 8 tej dyrektywy?

- 2) Czy zasiłek pieniężny, przewidziany przez art. 13 ust. 5 dyrektywy [2003/9], należy przyznać od daty złożenia wniosku o udzielenie azylu oraz wniosku o przyjęcie, czy po upływie terminu określonego w art. 5 ust. 1 dyrektywy, czy też w jeszcze innym momencie? Czy zasiłek pieniężny ma być tego rodzaju, że w przypadku braku materialnego przyjęcia przez państwo członkowskie lub przez wyznaczoną przez nie placówkę, umożliwi on osobie ubiegającej się o azyl zapewnienie sobie zakwaterowania, w danym przypadku w hotelu, w oczekiwaniu na zaproponowanie mu stałego zakwaterowania lub znalezienie przez niego zakwaterowania na dłuższy okres czasu?

- 3) Czy jeżeli państwo członkowskie przyznaje materialne przyjęcie tylko jeżeli utworzone przez państwo placówki mogą zapewnić takie zakwaterowanie, a osoba ubiegająca się o azyl, która nie znalazła w ten sposób zakwaterowania, zostaje odesłana do dostępnej dla wszystkich mieszkańców tego państwa pomocy społecznej, przy czym brak jest niezbędnych przepisów ustawowych i struktur umożliwiających placówkom, które nie zostały utworzone przez państwo, faktyczne przyjęcie osób ubiegających się o azyl w krótkim terminie, w sposób odpowiadający godności ludzkiej, to jest to zgodne z dyrektywą [2003/9]?

(¹) Dz.U. 31, s. 18

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2013 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-81/13)

(2013/C 114/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Murrell, pełnomocnik, i A. Dashwood, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/776/UE w sprawie stanowiska w odniesieniu do przyjęcia postanowień dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją (¹);